

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 19 มีนาคม 2559..

..อิทธิบาทสี่..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาทูทุกท่าน ที่มีความศรัทธามีความตั้งใจที่จะทำให้การงานสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดีนั้น ต้องมีคุณธรรมมีธรรมะที่พระพุทธองค์ได้ทรงสอนเอาไว้ ว่าการทำอะไรทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสำเร็จได้ตามเป้าหมาย ทั้งการทำบุญก็ดี การรักษาศีลก็ดี การภาวนาก็ดี ทำการงานทุกอย่างที่จะสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดีนั้นก็คือ จะต้องมีธรรมะ ธรรมะที่จะทำให้งานสำเร็จนั้นเรียกว่าอิทธิบาท 4 ต้องมีฉันทะความพอใจ เหมือนคณะศรัทธาญาติโยมที่ตั้งใจ มีความพอใจในการที่จะทำคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนด้วยกัน ทุกท่านทุกคนนั้น ต้องมีความพร้อมคือ เต็มใจ พอใจ มั่นใจ ในการทำคุณงามความดี ก็เรียกว่าได้ทำในสิ่งที่ตนเองมีความมั่นใจ ตั้งใจทำในสิ่งที่ตนเองนั้นมีความศรัทธาความเชื่อมั่น เรื่องความดีความชั่วก็รู้จัก การทำคุณงามความดีที่จะสามารถจะสำเร็จได้ ก็เพราะ มีความพอใจ มีวิริยะในการที่จะทำความดีนั้นให้ไปถึง จุดหมายปลายทาง ก็ต้องมีความพากเพียร ความพยายามทำสิ่งนั้นให้เป็นประโยชน์ที่สุด ให้มีคุณภาพที่สุด คือเราจะทำน้อยหรือจะทำมากก็ดีในการทำบุญ เต็มใจในการทำบุญเท่าไรก็ทำเท่านั้น ไม่ถูกบังคับ เรียกว่าตนเองมีความเต็มใจ ทำความดีของตน ที่ทุกคนต้องชวนขวนขวายมาจากบ้านจากช่องเคหะสถานบ้านของตน นำมาวัดมาวาเพื่อทำทานการกุศล ก็มีความเต็มใจ มีความพยายาม มีความเพียร ที่จะมาถึงวัดให้ได้ พยายามทำความดีให้ถึงเป้าหมายที่ตนเองตั้งเอาไว้ ก็เรียกว่าความเพียร ความเพียรเป็นสิ่งที่สำคัญ งานที่จะสำเร็จได้ ก็เพราะความพากเพียรความประ โยคพยายามนั่นเอง เมื่อมีความเพียรเต็มเปี่ยมแล้ว ก็เรียกว่าการทำงานนั้นก็สำเร็จด้วยจิตใจที่หนักแน่น เรียกว่า มีความเพียรแล้วก็มีจิตใจฝักใฝ่ในการทำงานนั้น ไม่ใช่ปล่อยปละละเลย ทั้งในการทำงานที่ตนเองทำ เหมือนเรามาทำบุญนี้ มีจิตตะเอาใจฝักใฝ่มาจากบ้านจากช่อง จากเคหะสถานบ้านของตน ด้วยความพยายามด้วยตนเอง และฝักใฝ่ในการที่จะทำงานให้สำเร็จ เมื่อมาทำบุญทำกุศลก็ได้รักษาศีลให้เป็นผู้มีศีลได้ ก็เรียกว่ามีจิตใจฝักใฝ่ในการที่จะประคับประคองตนเองตั้งอยู่ในศีลธรรม การเจริญเมตตาภาวนาการฝึกฝนอบรมจิตใจก็ดี มีจิตใจเอาใจฝักใฝ่อยู่ว่า มีช่องว่างในการจะทำให้จิตใจของตนเองสงบระงับเป็นอารมณ์สมาธิ ก็เหมือนกับมีการฝักใฝ่การชวนขวนขวายอยู่ตลอด เรียกว่างานจะสำเร็จด้วยก็ได้เหมือนกับเราสร้างวิหารที่เรานั่งอยู่นี้เหมือนกัน ต้องมีฉันทะ ความพอใจ มีวิริยะ เพียรทำ มีประโยชน์ มีจิตตะ ในการฝักใฝ่ ไม่ปล่อยปละละเลย งานก็สำเร็จ เหมือนกับพระวิหารที่เรานั่งอยู่ บ้านช่องของศรัทธาญาติโยมก็ดี จะสร้างอะไรอะไรนี้ก็ต้องอาศัยความพากเพียรประ โยคพยายาม มีจิตใจเอาใจฝักใฝ่อยู่ ไม่ทิ้งปล่อยปละละเลยในการงานของตนเอง งานก็สำเร็จ เมื่อสำเร็จผลแล้วก็มีสุขเกิดขึ้น ก็เหมือนกันการทำงานทุกอย่างของเรา..

... เหตุฉะนั้น การเล่าเรียนการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาก็เหมือนกัน ต้องมีฉันทะความพอใจในการศึกษาเล่าเรียน มีวิริยะมีความเพียรในการศึกษาคุณหนังสืออยู่ มีจิตตะเอาใจฝักใฝ่ไม่ละเลย ไม่ไปเที่ยวเตร่ที่ไหน มีความตั้งใจตามกำหนดตามเวลา ก็เรียกว่า ผู้นั้น มีใจฝักใฝ่ไม่ทิ้งงานการศึกษา ก็เลยสำเร็จได้รับปริญญาตามชั้นตอนที่ตนเองศึกษา แม้ทำกิจการงานหน้าที่อะไรทุกสิ่งทุกอย่างต่างๆก็เหมือนกัน จะสำเร็จได้ไปตามความประสงค์ก็ต้องมีความเพียร เรียกว่ามีฉันทะความพอใจในการทำ มีวิริยะมีความเพียรอยู่ มีจิตตะเอาใจฝักใฝ่อยู่ งานก็เลยสำเร็จ เมื่องานสำเร็จแล้วก็มีความสุข เรียกว่างานไม่อาภูลไม่คั่งค้าง เหมือนมงคลสูตรท่านสอนไว้ว่า อานาถา จะกัมมันตา เอตัมมังกาละมุตตะมัง เมื่องานไม่อาภูลไม่คั่งค้าง งานสำเร็จไปตามเป้าหมาย ที่ตนเองตั้งไว้ ใจก็เลยมีความสุขเรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ ตนเองมีความตั้งใจทำก็มีความสุข เหตุฉะนั้นการทำทุกสิ่งทุกอย่างนี้ ก็ต้องตั้งอยู่ในอิทธิบาททั้ง 4 นี้เอง จึงจะทำให้สำเร็จไปตามเป้าหมายตามความประสงค์ของตนเองที่ได้ตั้งเอาไว้ ศรัทธาญาติโยมก็เหมือนกัน จะมาถึงวัดได้ ก็ต้องมีฉันทะความพอใจ มีวิริยะความพยายามที่จะมา มีจิตใจจิตตะเอาใจฝักใฝ่ที่จะมา ไม่ปล่อยปละละเลยในการทำความดีของตน จึงจะมาถึงที่นี่ได้ เมื่อมาถึงที่นี่ได้ตามกำลังทำมาหาได้ของตนที่จะทำนั้น แต่ขอให้เต็มใจ เต็มใจทำ พยายามทำของตนเอง ว่าเราทำดีที่สุด สุดที่จิตใจของเราตั้งมั่นที่สุด ให้ได้รับผลรับประโยชน์เป็นความสุข เป็นตัวของบุญ คือความสุขตามบุญตามกุศลที่ตนเองได้ทำเอาไว้ เรียกว่า การสร้างความคิดให้เกิดขึ้นแก่ตน ตนก็จะสำเร็จไปตามเป้าหมายของตนเอง เมื่อมาถึงสถานที่แห่งนี้แล้ว เต็มใจที่จะจำแนกแจกทานตามความทำมาหาได้ของตนก็อิ่มใจ มีความสุขใจในการที่ได้ทำตามความตั้งใจของตนเอง เรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ ทุกคนได้ทำคุณงามความดี ด้วยการตั้งอยู่ในธรรม 4 อย่างนี้แล้วก็จะทำให้งานสำเร็จ เมื่องานสำเร็จและมีความสุขแล้วก็สามารถที่จะแผ่ความสุขนี้ แผ่เมตตาเจือจานไปให้เพื่อนมนุษย์ทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากบ้าง เข้ากรรมนายเวรก็ดี ปู่ย่าตายาย ญาติมิตรสหายทั้งหลายก็ดี ก็สามรถที่จะแผ่เมตตาแบ่งปันแบ่งบุญแบ่งกุศลแผ่เมตตา ให้เขาได้รับอนุโมทนาส่วนบุญกับพวกเรา ที่เรามีคุณงามความดีมีความสุข ก็ส่งความสุขนี้เองไปให้.. กระแสจิตใจของคนเรานี้มันสามารถจะสื่อ ไปถึงกันได้ จิตใจของคนเรานี้เมื่อระลึกถึงกัน นึกถึงกัน คิดถึงกันได้ ก็พบกันได้ด้วยการอบรมจิตใจที่แผ่เมตตาตนเอง.. เหมือนกับลมหนาวที่พัดความหนาวมา เย็นไปทางไหนก็เย็นไปทางนั้น...

... เหตุฉะนั้น การแผ่เมตตาเป็นของเย็น เป็นของทำให้มีความสุข เรานึกถึงว่า.. โอ้..คนแผ่เมตตานี้ มีความเมตตาต่อกัน มีความรักต่อกัน มีกรุณาความสงสารกัน การแผ่เมตตาเจือจานจิตใจ เรียกว่ามีกรุณาความสงสาร อยากให้มีความสุขๆด้วยกัน มุทิตาความพลอยยินดีเมื่อบุคคลอื่นได้ดี แม้จะทำยากก็ดี ก็พยายามที่จะทำ เพราะเป็นการทำคุณงามความดี อนุโมทนายินดีกับผู้ที่ได้ทำคุณงามความดี ได้ทำบุญทำทานการกุศล ผู้มี

มากมีน้อยก็ดี ก็อนุโมทนาสาธุการบุญกุศล เรียกว่าบุญสำเร็จ ได้ด้วยการอนุโมทนา ด้วยการชวนขวามาจนถึงที่นี่แล้ว เรียกว่าบุญสำเร็จ.. เหตุฉะนั้น..เราก็เป็นคนที่มีเมตตาต่อซึ่งกันและกันแล้ว อยู่ด้วยกันมองหน้ากันด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส พุคจาปราศรัยซึ่งกันและกันด้วยสิ่งที่ไม่กระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน พุดกันด้วยเหตุผล มีประโยชน์ ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ทั้งในอดีตที่ผ่านพ้นมาก็ดี มีเมตตาในใจนี้ก็อยากให้ทุกคน อยู่อย่างมีความสุขความเจริญ มีความสุขความสบายใจ นึกขึ้นมาในใจอย่างนี้เวลารับพร เรียกว่าการแผ่เมตตา เวลาไม่ได้รับพรก็ดี อยู่บ้านอยู่ช่อง ไปโน่นไปนี่ก็ดี มีเมตตาต่อซึ่งกันและกันอยู่ ทำให้ตนเองมีความสุขความสบาย แผ่เมตตาเท่าไรก็ไม่หมดไปไหน คือความสุข..แบ่งความสุขให้อย่างนั้น...

... เหตุฉะนั้น ก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกๆคนที่ตั้งใจทำความดี หากได้มีจิตประสงค์งานปรารถนาในสิ่งใดไว้ในใจแล้ว ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดีที่ได้ทำไว้กับตนเองนั้น จงคลบบันดาลให้ทุกท่านได้ประสบพบเห็นแต่สิ่งที่ตนเองพึงปรารถนา เอาไว้ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..